

Komandi partur

Í komandi parti verður meira greitt frá um Bernhard, son Peter Jacob. Eisini verður fyrri partur av søgu hjá Knud Lambaa frá teirri tíðini hann sigldi úti í heimi.

Johan og Elsebeth Christina saman við elstu børnunum. Umleið 1880.

søgn um, tá ið Elsebeth Christina arbeiddi hjá Johan Evensen, vanligu kallaður Spinnarin, sum hevði spinnariíð við Sandá. Tað varð bygt yvir sjálva ánnu og kundi nýta orkuna í fossinum. Hetta var eitt sera framkomið hugskot fyri meira enn 100 árum síðani.

Johan var sonur Onnu Evensen, hvørs áhugaverda ævisøga kom út í bók í 2013.

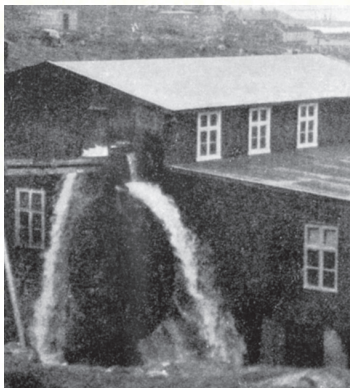
Ebba og spinnariíð

Elsebeth Christina var fødd í 1915.

Aftaná skúlagongd í fyra ár í Hoyvík fór hon í realskúlan í Havn og tók realprógv í 1931. Í september sama ár fór hon at arbeiða hjá Johan Evensen. Hon var tá 16 ára gomul.

Johan var føddur í 1881, og Elsebeth Christina sigur, at hann hevði 50 ára føðingardag, beint eftir, at hon var komin hagar. Jacob Lützen, sum var mammubeiggi Johan, innrættaði spinnariíð í Rættará í 1903, og Johan skuldi blaðungur standa fyri spinnarinum. Jacob

og sonurin, Valdemar Lützen, góvust í 1908 og keypti Johan alla útgerðina og bygdi virkið við Sandá, og tað var tá, at hann fór at nýta vatnorkuna. Johan hevði verið trý ár í Týsklandi og hevði útbúgv við seg sum spinnara har. Mannfólkini, sum arbeiddu á spinnarinum, vóru Johan, Edvard Samuelsen, ættaður úr Horni í Havn, og Mortan á Argjum. Restin var konufólk. Elsebeth Christina hevði avgreiðsluna um hendur. Men henda gekk fyri seg heima á gamla hospital, sum Johan átti, og har hann búði. Millum annað skuldi Elsebeth Christina skriva øll postuppkrøv. Alt varð sent við postuppkrav, um ikki annað var avtalað. Hon skuldi eisini bera umsorgan fyri, at posarnir við ull vóru væl og virðiliga merktir, so teir kundu koma aftur til sín rætta

Elsebeth Kristina arbeiddi á ungum árum á Spinnarinum hjá Johan Evensen, sum fyrri 100 árum síðani satsaði uppá grøna orku

eigara. Tað var ikki lukkuligt, um hetta ikki varð gjørt. Men tað kom sera sjáldan fyri, at merkingin hvarv. Ull kom allastaðni frá í landinum, so tað var eisini nógv at halda skil á.

Ullin skuldi eisini skiljast og turkast. Hon kundi turkast úti, men vóru ikki líkindi til tess, kundi hon viðhvørt verða turkað uppi á loftinum undir væðingini á gamla hospitali, áðrenn hon við hestavogni ella seinni bili varð koyrd út til spinnariíð at verða spunnin.

Eisini veving

Umframt at spinna varð eisini vovið. Hetta var gjørt í 3-4 ymiskum góðskum, sum vóru frá finum til minni fint. Hetta var tweed, ið var tiltikið fyri vakran lit. Toyið varð sent niður til Danmarkar at tøva og farga. Tá tað kom upp aftur, var tað klárt at verða selt. Hetta virkseimið steðgaði annars, tá sambandið við Danmark varð kvett í 1940.

Elsebeth Christina hevði fingið greið boð um, hvussu hon skuldi avgreiða kundarnar, tá teir komu at keypa tilfar til buksur. Var tað til stuttar buksur til stóran mann, skuldi nýstast 1,1 metur av klæði. Til

ein miðal mann kravdist 1 metur, og til lítlan mann 0,9 metur. Til einar langar buksur skuldi 0,25 m leggjast afturat. Johan legði saksin á borðið, og nú var tað ábyrgdin hjá Ebbu at klippa. Elsebeth Christina var í fyrstuni bangin fyri at klippa skeivt, men hetta bilaði ongantíð.

30 krónur um mánaðin og weekend

Elsebeth Christina búði heima hjá Johan og Berghild, sum var systir Petur Mohr Dam, kendur politikari og lögmaður. Hoyvík var jú langt burturi. Hon fekk fullan kost og 30 kr. í løn um mánaðan. Tað var als ikki so galið tá. Johan og Berghild áttu Onnu tá, og seinni varð Johan føddur í 1935.

Tað kann vera ein partur av hesi søgu, at Johan doyði eisini í 1935. Hann var tann fyrsti, sum varð jarðaður í "nýggja" kirkjugarðinum við Velbastaðvegnum. Tá var sonurin, Johan, nýføddur, og hann varð doyptur samstundis, sum pápin fór til gravar.

Elsebeth Christina var fyri ein part eisini arbeiðskona heima hjá teimum. Eingin kom jú við ull um summarið, men um heystið var nokk at gera.

Jóan Karl var góður nokk

Ein maður kom ein dagin at keypa klæði til buksur. Hann spurdi eftir Evensen. Elsebeth Christina pakkadi inn, og segði hvat tað kostaði. Maðurin hevði verið á útróðri og hevði ikki pening uppi á sær. Men Elsebeth Christina hevði fingið boð um bert at lata út, um hon fekk peningin í hondina. Men maðurin segði, at beint nú lá tað altso fyri hjá konuni at seyma bukurnar, og tað kundi ikki klárast, um hann skuldi heim eftir peningi fyrst. Elsebeth Christina var rættiliga í døpurhuga. Hon hugdi uppá mannin. Hann sá ikki óskikkiligur út, so hon letur hann fáa klæðið. Og hon fær at vita, at navnið var Jóan Karl av Skála, sum annars var ein kendur útróðrarmaður.

Evensen kom seinni at fáa rapport og fekk søguna. Elsebeth Christina segði sum var. Maðurin

sá út til at vera erligur! Tá flenti Evensen og segði, at Jóan Karl á Skála var góður nokk.

Eina tíð hevði Evensen danskan skræddara, sum m.a. seymaði klæðningar. Johan Evensen spurdi Elsebeth Christinu, um hon kundi koma og seyma fóður, og tað gjørdi hon.

Elsebeth Christina letur væl at Johan Evensen og eisini konuni Berghild. Tey vóru stás fólk. Her fekk hon nakað so forkunnugt sum weekend, og tá slapp hon heim til Hoyvíkar. Víst var tað ikki fyrr enn leygarkvöld, men kortini...

Dámdi væl at skjóta

Johan Evensen dámdi væl at skjóta. Hann hevði góðan hug at fara í fjørðin at skjóta fugl, og eisini var hann við til stuttileikaskjóting við Svartafoss, sum var eitt ítriv hjá havnarmonnum.

Inni í avgreiðsluni stóðu fleiri byrsur og eisini riflur. Ein dag um heystið var hann og skeyt harur í Kirkjubøgaganum hjá Müller. Tá skuldi hann hava húðaskógv, og Elsebeth Christina varð send til Karl hjá Vága Heina at keypa eini skóðir. Teir mátaðu og spurdi hana. Elsebeth Christina visti einki um stødd, men tað passaði kortini. Tá Johan kom aftur, hevði hann nakrar harur, men hann fór beinleiðis í song og orkaði einki at eta.

Elsebeth Christina giftist við Poul Wang í Hoyvík. Hon doyði í 2008.

Sambandið til New Zealand

Børnini hjá Elsebeth Christinu eru millum tey, sum høvdu brævasamband við ættina í New Zealandi. Sum fyrr nevnt høvdu og hava tey hjá Jóhonnu á Høgabóli nógv samband við ættina. Tað sama hevði Niels Pauli Djurholm, ein annar skyldmaður. Komið verður til hansara í einum komandi parti. Ættin var væl kunnað um gongdina í Føroyum.

Elsebeth Christina, uppkallað eftir ommuni, sum var systir Glyvrasnikkaran

Peter Jacob arbeiddi nógv sum spælmaður í New Zealandi